

A Kúria a dr.ifj.Krizsa Lajos ügyvéd által képviselt V. M. felperesnek a Budapest Rendőrfőkapitánya alperes ellen közlekedési bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Vas Megyei Bíróság 2011. október 10. napján kelt 1.K.20.041/2011/9. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 11. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Vas Megyei Bíróság 1.K.20.041/2011/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy - külön felhívásra - fizessen meg az államnak 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I N D O K O L Á S

A felperes tulajdonában volt a Toyota Rav 4 típusú személygépkocsi. Nevezett 2010. augusztus 15. napján autójával B.-be tartott. Az alperes szerve a B. u. 60. számnál települve e napon 13.00 óra és 14.30 perc között - hitelesített berendezéssel - gépjármű sebességméréseket végzett. A mérőkészülékkel rögzített felvétel szerint a felperes 14 óra 11 perckor a megengedett 50 km helyett 71 km-es sebességgel haladt az 50. szám előtt fekvő útszakaszon. Ezért az elsőfokú hatóság 2010. szeptember 13. napján őt 30.000.- Ft közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte. A felperes alaptalannak tekintve ezt a kötelezést fellebbezést nyújtott be, melyben előadta, hogy az autójáról készített fénykép nem a B. u. 60. számnál készült. Az alperes 2010. december 10. napján kelt 21000/00449824/6/2010.ált. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Állította, hogy a hatóság a bírságot az erre nyitva álló 60 napon túl szabta ki. A fellebbezés folytán hozott másodfokú határozat is elkészült, mert nem 22 munkanapon belül született. További bizonyítást kért a valódi tényállás megállapítására is.

A megyei bíróság a keresetet elutasította. Indokolása szerint az elsőfokú határozat az erre nyitva álló 60 napon belül született, a másodfokú határozat kis késéssel való meghozatala nem olyan súlyos eljárási szabálysértés, ami az ügy érdemére kihatott volna. A bizonyítási kötelezettség a felperest terhelte, mert az alperes határozathozatalhoz szükséges megfelelő mélységben felderítette a tényállást.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet, egyben a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy valóban a Cs., B. u. 60. szám előtti útszakaszon haladt, de attól 70 m-re, amit éppen az alperes szerkezete rögzített, ami akár kívül is eshetett a lakóterületről. A pontos helymeghatározásra vonatkozóan helyszíni vizsgálatot kellett volna tartani, melyet ő kért, de kérelmének nem tettek eleget. Tévesen jelölték meg továbbá a mérőeszköz elhelyezésének helyszínét, azt helyesen nem a 60-as, hanem a 75-ös szám alatt lehetett, ami szemben fekszik a 60-as számmal. Vizsgálni kellett volna továbbá, hogy a mérőeszköz megfelelt-e a jogszabályi feltételeknek. Ennélfogva a tényállás nem volt tisztázott. Jogszabálysértésként a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 50. §-át jelölte meg.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy megfelelően tisztázta-e az alperes a tényállást a határozata meghozatala előtt.

Az ügyben a Ket. 50. §-át kellett alkalmazni, mely előírja, hogy a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, akkor hivatalból vagy kérelemre bizonyítási eljárást folytat le. A felperes azt kifogásolta, hogy az őt 30.000.- Ft-tal sújtó hatóság, és a bíróság sem tisztázta, szükség esetén helyszíni eljárás lefolytatásával, megfelelően a tényállást, állította továbbá, hogy a mérőeszköztől számított 70 m-re már nem lakott-területen közlekedett. Utalt továbbá a használt mérőeszköz nem megfelelő használatára is. Álláspontját semmivel nem támasztotta alá.

A megyei bíróság a Ket. 50. §-át nem sértette meg, és a bizonyítékok helyes mérlegelése alapján helyes tényállást állapított meg.

A tényállás megállapításához helyszíni eljárásra - tekintettel a hitelesített mérőeszközre és az elkészített felvételekre is - az ügyben szükség nem volt. Attól az ügyet érdemben előrevivő eredmény nem volt várható.

A megyei bíróság ítéletét a bizonyítékok mérlegelése /Pp. 206. §-a/ alapján hozta. A bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen csak akkor támadható, ha a bíróság bizonyítékok okszerűtlen mérlegelése miatt iratellenes tényállást állapított meg. Jelen ügyben a Kúria megállapítja, hogy a megyei bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyes tényállás alapján hozta döntését.

A megfelelően bizonyító alperessel szemben a felperesen volt a bizonyítás terhe. Ezt azzal kívánta teljesíteni, hogy szakkérdésben helyszíni tárgyalást indítványozott, noha attól eredmény nem volt várható.

Utal arra a Kúria, hogy a mérőeszköz képességének felsorolása egy jogszabályban nem azonos azzal az igénnyel, hogy az az összes képességet kötelezően ki kell használni minden alkalommal. Adott esetben tehát egy felvétel is megfelelő bizonyíték lehet a tényállás tisztázására.

Végül - jóllehet a felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak nincsen helye - megemlíti a Kúria, hogy a felperes által becsatolt felvételeknek a méréskor készített felvétellel való összehasonlításából is nyilvánvaló, hogy a felperes az adott időpontban lakott-területen haladt.

A kifejtett indokok alapján a Kúria a megyei bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény alapján köteles megfizetni az államnak a felülvizsgálati eljárás illetékét.

Budapest, 2012. november 20.

dr.Kovács András sk. a tanács elnöke, dr.Kovács Ákos sk. előadó bíró, dr.Dobó Viola sk. bíró